

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžf/30/2015
Identifikačné číslo spisu: 6014200992
Dátum vydania rozhodnutia: 24.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6014200992.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Soni Langovej v právnej veci žalobcu: KAMWOOD, s. r. o., so sídlom Skladištná 4676, 984 01 Lučenec, IČO: 36 628 654, DIČ: 2021861347, IČ DPH: SK2021861347, zastúpený Advokátskou kanceláriou UHAĽ, s. r. o., JUDr. Maroš Uhaľ, advokát a konateľ, so sídlom Nám. SNP 6/11, 960 01 Zvolen, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100301/1/285606/2014/5003 zo dňa 20.06.2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/146/2014-115 zo dňa 29.10.2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/146/2014-115 zo dňa 29.10.2014 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100301/1/285606/2014/5003 zo dňa 20.06.2014, ktorým žalovaný podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Banská Bystrica č. 9601402/5/1345398/2014/Žák zo dňa 04.04.2014, ktorým správca dane v zmysle § 68 ods. 5 a 6 Daňového poriadku nepriznal žalobcovi nadmerný odpočet v sume 38 202,73 € za zdaňovacie obdobie máj 2012, ale vyrubil rozdiel dane z pridanej hodnoty v sume 42 972,25 € a vyrubil žalobcovi ako platiteľovi dane vlastnú daňovú povinnosť na dani z pridanej hodnoty v sume 4769,52 € z dôvodu § 43 neoprávneného uplatnenia oslobodenia od dane pre porušenie ust. § 43 ods. 1, 5 zákona č. 222/2004 Z.z. na tom skutkovom základe, že podľa dokladov predložených ku kontrole daňový subjekt KAMWOOD, s.r.o. v kontrolovanom zdaňovacom období máj 2012 deklaroval dodanie tovaru do iného členského štátu - Maďarska, dvom daňovým subjektom. Prvý daňový subjekt: ROM.FA - TOBOZ

KORLÁTOLT FELELOSSEGU TATSASÁG, 1157 Budapest, Nyirpalota Út 1, IČ DPH: HU 23414136. Žalobca dodanie tovaru deklaroval ako dodanie tovaru oslobodené od dane pri dodaní tovaru z tuzemska do iného členského štátu v zmysle § 43 zákona o dani z pridanej hodnoty. Maďarský odberateľ nepriznal nadobudnutie tovaru. Preverovaním maďarskej daňovej správy nebolo potvrdené nadobudnutie tovaru maďarským daňovníkom, maďarská spoločnosť podala daňové priznanie len za I. štvrtrok 2012, nebolo podané žiadne priznanie DPH za ostatné obdobia v roku 2012. Maďarský obchodník nadobudnutie nepriznal, je nekontaktný, na účte neboli vykonané žiadne finančné operácie. Podľa obchodného registra má spoločnosť uvedenú ako hlavnú podnikateľskú činnosť veľkoobchod s rôznym tovarom, maďarská daňová správa nemá žiadne informácie o podnikateľskej činnosti. Konateľka spoločnosti p. Svetlana Kalinich, nar. 12.5.1965 nemá žiadny záznam v databáze maďarskej finančnej správy. Druhý daňový subjekt: M.B.K 2000 ÉPÍTŐIPARI KERESKEDELMI ÉS SZOLGÁLTATÓ KORLÁTOLT FELELOSSÉGU TÁRSASÁG, 1172 BUDAPEŠT MAGYARHIDA UTCA 13, IČ DPH: HU11995515. V odpovedi na medzinárodnú výmenu informácií bolo uvedené nasledovné: „Účtovníctvo spoločnosti bolo preverené a bolo zistené, že spoločnosť nevykonávala intrakomunitárne transakcie. Intrakomunitárne transakcie spoločnosť neuviedla vo svojom daňovom priznaní za preverované obdobie. Spoločnosť popiera ekonomické transakcie so spoločnosťou KAMWOOD, s.r.o. Doklady CMR a faktúry zaslané so žiadosťou neboli spoločnosťou M.B.K 2000 Kft. potvrdené. Podpisy a pečiatka na dokladoch nesúhlasia s tými, ktoré spoločnosť používa. Konateľ spoločnosti p. László Demény neuzavrel zmluvu o predaji so spoločnosťou KAMWOOD, s.r.o. Konateľ popiera, že udelil splnomocnenie p. G. G., aby konal v mene spoločnosti pri nákupe dreva a pri hotovostnej platbe. Spoločnosť M.B.K 2000 Kft. v minulosti podala v tejto veci sťažnosť na políciu. Notár dr. B. D., ktorý potvrdil zmluvu a splnomocnenie popiera, že v tejto veci konal. Spoločnosť M.B.K 2000 Kft. nie je v kontakte so spoločnosťou PP Plus s.r.o.“ Krajský súd sa v odôvodnení rozsudku stotožnil s podrobným odôvodnením žalovaného i správcu dane v napadnutých rozhodnutiach.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátom v zákonnej lehote odvolanie. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie správcu dane zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. V článku I odvolania označil porušenia článkov Ústavy SR najmä práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a práva na súdnu ochranu podľa čl. 46, článku 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (Dohovor EŠLP) a čl. 1 Dodatkového protokolu č. 1 k Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd. V merite veci namietal porušenie § 43 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty, kde videl extenzívny výklad zo strany žalovaného, ktorý sa neobmedzil iba na formálnu stránku dokladov preukazujúcich vývoz tovaru do Maďarska, konkrétne identifikovaným spoločnostiam. Namietal, že v zmysle zmluvného vzťahu žalobca mal odoslať tovar odberateľovi, aplikoval sa preto § 13 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH, podľa ktorého je miestom dodania tovaru miesto, kde sa tovar nachádza v čase, keď sa odoslanie tovaru osobe, ktorej má byť tovar dodaný, začína uskutočňovať, Miesto, kde sa tovar nachádzal v čase jeho odoslania a kde sa odoslanie tovaru začalo uskutočňovať bolo sídlo žalobcu, o čom svedčia aj CMR doklady. Žalobca konal dobromyseľne a nemohol vedieť, že jeho odberateľ nepodá daňové priznanie a daň neodvedie.

Namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nepreskúmateľné a arbitrárne. Súd prvého stupňa dostatočne a náležite neuviedol, ktoré skutočnosti mal v danej veci za preukázané, o ktoré konkrétne dôkazy oprel svoje skutkové tvrdenia, aké úvahy ho viedli pri rozhodovaní vo veci a pritom vôbec nepoukázal na to, z akých dôvodov na naše námietky a tvrdenia neprihliadal, resp. v čom ich považuje za nesprávne. Svojím rozhodnutím okrem iného doplnil odôvodnenie rozhodnutí správnych orgánov, avšak náležite neskúmal ich rozhodnutia z pohľadu zákonnosti a ústavnosti a možného zásahu do práv a právom chránených záujmov našej spoločnosti. Krajský súd rozhodol v rozpore s rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 3 Sžf 1/2011 a 3 Sžf 1/2010, ktorými sme argumentovali, neuviedol z akých dôvodov sa odklonil od ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR v danej oblasti a prečo ich nie je možné aplikovať na daný prípad.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 03.02.2015 k odvolaniu žalobcu uviedol, že súhlasí s napadnutým rozsudkom krajského súdu, ktorý žalobu žalobcu zamietol. Žalovaný sa pridrižiava svojho stanoviska vo

vyjadrení k žalobe.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 01.07.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok.

Najvyšší súd z obsahu spisu zistil, že žaloba i odvolanie boli podané včas. Nezistil procesné pochybenia ani v časti trov konania. Preto pristúpil k meritórnemu preskúmaniu odvolania.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa § 43 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty, v znení účinnom v roku 2012, oslobodené od dane je dodanie tovaru, ktorý je odoslaný alebo prepravený z tuzemska do iného členského štátu predávajúcim alebo nadobúdateľom tovaru alebo na ich účet, ak nadobúdateľ je osobou identifikovanou pre daň v inom členskom štáte.

Najvyšší súd konštatuje, že v zmysle uvedeného ustanovenia sa oslobodenie od dane uplatňuje v dvojstrannom vzťahu predávajúceho a nadobúdateľa tovaru, ktorý je osobu identifikovanou pre daň v inom členskom štáte. Keďže ide o dvojstranný vzťah vyžaduje sa pre realizáciu oslobodenia od dane i nadobudnutie tovaru osobou identifikovanou pre daň v inom členskom štáte. Musí ísť o konkrétnu identifikovanú osobu. V danom prípade, vzhľadom na zistenia Maďarskej daňovej správy absentovalo preukázanie intrakomunitárneho nadobudnutia tovaru osobou identifikovanou pre daň v inom členskom štáte. Judikatúra najvyššieho súdu, rozsudky sp. zn. 3 Sžf 1/2011 a 3 Sžf 1/2010, ktoré upravujú presun dôkazného bremena sa netýkajú aplikácie ustanovenia § 43 zákona č. 222/2004 Z.z. a netvorí prejudikáciu pre aplikáciu tohto ustanovenia v danom prípade.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal úspech v odvolacom konaní vznikol nárok na náhradu trov, ale trovy mu nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.